

Kejlstrup skole

Vilfred Friborg Hansen

Det stigende befolkningstal i 1800-tallets anden halvdel gjorde det nødvendigt at bygge nye skoler i landområderne. Mange steder her på egnen blev der bygget skoler i 1860'erne og 1870'erne. Kejlstrup skole er fra en lidt senere tid, nemlig fra 1890.

Skolen er bygget på en trekant mellem den nye Kejlstrupvej og Lottebakken. Trekanten var opstået, da Kejlstrupvejen var blevet rettet ud - før gik vejen til og fra Kejlstrup over Lottebakken. Grunden tilhørte lige som den øvrige jord nord for Lottebakken gård nr. 8, Clemensgården, og fik matrikel nr. 8 c. Adressen er i dag Kærtoften 2.

I sine velmagtsdage havde Kejlstrup skole 60 eleverⁱ. Til gengæld skal elevtallet i skolens sidste år have været nede på seks^{i i}.

Da skolen blev grundlagt i 1890 udgjorde Feldballe og Nødager sogne én sognekommune. Skolens grundlæggelse er altså besluttet af det daværende Feldballe-Nødager sogneråd. De to sogne blev til to sognekommuner i 1909, fordi Feldballe følte sig rigere end Nødager på grund af skatteindtægterne fra Møllerup - man ville ikke være med til at give økonomisk tilskud til det fattigere Nødager. Sådan lyder i hvert fald den mest udbredte forklaring.

Kejlstrup gamle skole, Kærtoften 2, foto VFH april 2025.

Indtil byggeriet af Kejlstrup skole skulle børnene i Kejlstrup gå den lange vej til skolen i Feldballe. Nogle mener, at Elisabeth Rosenkrantz også oprettede en skole i Kejlstrup (på Lottebakken, Østervej 4) lige som i Feldballe, men det har ikke kunnet bekræftes. Derimod er det en kendsgerning, at mange af de velhavende gårdmandsfamilier i Kejlstrup gik sammen om at ansætte en privatlærer. På denne måde har der været privatskole i Justegården en overgang. Marinus Sørensens søn Niels Sørensen giftede sig med en pige, der oprindeligt kom til gården som lærerinde - de udvandrede senere sammen til Amerika.

Som lærer i Kejlstrup blev pr. **1. nov. 1889 ansat** den 42-årige vendelbo **Carl Kristian Hedegaard**, der var uddannet fra Gedved Seminarium og kom fra en stilling ved Strib Privatskole. Han var lærer i Kejlstrup til 1913. Skoleprotokollen fra hans tid vidner om de mange vanskeligheder med at få bønderne til at sende børnene i skole - undskyldningerne er mange, men de fleste drejer sig om, at børnene skulle hjælpe til derhjemme: køre hø ind, tørveskær, slagting, i roerne o.s.v.ⁱⁱⁱ På skolebilledet fra år 1900 ses, at der da var godt 30 børn i skolen.

Kejlstrup-miljø i begyndelsen af 1900-tallet. Til venstre købmandsgården, i baggrunden Fogedgården, til højre Bækhuset. Egsarkivet.

Carl Chr. Hedegaard havde haft et omtumlet liv, før han endte som enelærer i Kejlstrup. Det beretter leder af Grenaa Egsarkiv om i en klumme i Djurslandsposten 7. august 2018:

Hedegaard var født i 1847. Hans forældre fik 12 børn, hvoraf dog kun de fem overlevede de første leveår. Hans far døde, da han var seks år gammel, så moderen måtte sætte børnene i pleje hos forskellige slægt og venner, mens hun selv rejste til København for at tage en

jordemoder-uddannelse. Hun var færdiguddannet i 1855 og fik ansættelse som jordemoder i Ålsø. Efterhånden som økonomien tillod det, kom børnene tilbage til moderen, der boede i Fladstrup.

Som ung blev Hedegaard optaget på seminariet i Lyngby ved Grenaa, men det blev for dyrt for moderen at betale for hans uddannelse, så han måtte ophøre og drog til søs for at tjene penge til at fortsætte uddannelsen. Efter to år til søs gik han i land i Australien, hvor han de næste 12 år arbejdede som landmand, tømrer og guldgraver. 1877 fik han tilladelse til at slå sig ned på kronens jord, i en lille hytte i ødemarken i bjergene, og her forsøgte han sig uden held som guldgraver i nogle år.

Kejlstrup skole 1902 med lærer Hedegaard, fru Hedegaard og deres tre børn Sofie, Otilie og Deodate. Elevernes navne kan i øvrigt ses i bilag 1 efter artiklen. Egnsarkivet og Stig Tang s. 41.

I 1880 var Hedegaard tilbage i Grenaa og genoptog nu læreruddannelsen ved seminariet i Gedved. 1887 var han færdig og fik stilling som lærer i Strib på Fyn. To år senere fik han stillingen som enelærer på hjemegnen, i Kejlstrup. Her virkede han til han gik på pension i 1913.

Man må sige, at børnene i Kejlstrup fik en lærer, der havde en del livserfaring at trække på. Tilsyneladende var både børn og lærer tilfredse med hans virke. I hvert fald skriver han selv i sin dagbog: "Børnene var mig altid hengivne og ville så gerne glæde mig med en god eksamen".

KEJLSTRUP SKOLE, OPFØRT 1889.

Schmidt, Jens, Enelærer; f. 7. Febr. 1886 i Floulev, Thyholm; Søn af Rentier Kristian Marinus S. og Hustru Mariane, f. Andersen; gift 23. Sept. 1921 m. Lærerinde Anna, f. Olsen, f. 25. Juli 1892 i Nørager, Allingaabro. N. Nissum Sem. 1909; Kursus i ordnede Lege og Boldspil, Gymnastik og Lersløjde; 18. Sept. 1909 Vikar Ginnerup Skole; 1. Nov. 1909 Hjælperlærer Frørup Skole, Fyn; 1. Aug. 1910 kst. og senere ansat i Døvling Skole pr. Kibæk; 1. Juni 1913 Enelærer Kejlstrup Skole; Medl. af Værgeraadet; Formand for Mols, Rønde og Omegns Biavlerforening 1925—33; Medl. af Bestyrelsen for Randers Amts Biavlerforening siden 1927.

Lærer Schmidts "generalieblad" i Skole-Stat 1934.

Hedegaards personlige papirer, bl. a. en dagbog fra tiden i Australien, findes i dag på Egnsarkivet i Grenaa.

Efter Hedegaard blev **Jens Schmidt**, født i Thyholm, **ansat som lærer i 1913**, og han holdt helt **til 1951**, altså kun fire år før skolen lukkede. Så Hedegaard og Schmidt dækker stort set hele Kejlstrup skoles historie.

Inger Jensen gik i skole hos Schmidt 1933-40. Hun fortæller^{iv}, at Schmidt var "skrap", og at hans kone overtog undervisningen, når han var væk. Gymnastik blev dyrket ude i skolegården, naturligvis i det normale tøj, så pigernes kjoler kunne godt blive lidt snavsede af det.

Skolebillederne fra 1930'erne og 1940'erne fortæller om et elevtal på mellem 30 og 50 i denne periode^v.

Kejlstrup skole var i hele forløbet to-klasset. De tre første årgange gik i den lille klasse, de fire ældste årgange i den store klasse. Eleverne gik i skole hver anden dag, som det var normalen i landsbyskolerne dengang^{vi}. Det hører vel også med til billedet, at derudover gik så godt som alle børn i søndagsskole.

Kejlstrup skole 1926 med lærer Schmidt og frue midt i flokken. Elevernes navne: se bilag 2 efter artiklen. Egnsarkivet.

Kejlstrup Skole 1930 - 31.

Øverste række fra venstre: Lærer Schmidt, Aksel Knudsen, Johannes Jørgensen, Svend Riis, Mads Riis, Egon Skovsen, Thomas Møller Nielsen, Rudolf Knudsen, Arne Schmidt; Ejner Riis.

2.række fra venstre: Fru Schmidt, Olga Nielsen, Bodil Nielsen, Christian Wester, Ejner Hansen, Jens Peder Nielsen, Johannes Hansen, Ejvind Mikkelsen, Hans Knudsen, ?, Tomma Wester, Thomas Kanzy, Frits Nielsen.

3.række fra venstre: ?, Bodil Svendsen, Elna Jensen, Signe Jensen, Agnethe Steen, Grete Nielsen, Anna Poulsen, Erna Poulsen, Ebba Schmidt, ?, Irene Nielsen, Harriet Nielsen, ?, ?.

Nederste række fra venstre: Thomas Wester-Pedersen, Frits Holst, Johannes Holst, ?, Mary Poulsen, Johanne Kanzy, Karen Riis, Jens Kristian Jensen, Erik Wester-Pedersen, Erik Svendsen.

Kejlstrup skole skoleåret 1930-31. Foto fra Stig Tang s. 43.

H. J. Bavnhøj gik i skole hos Schmidt fra 1932 til 1940. Han fortæller om skolen og læreren:

"Skolen var – og er – et aflangt hus af røde sten og med tegltag. Der hørte et ret stort gråt cementhus til. Her var der garage til lærer Schmidts gamle høje Ford T, en model med kun én dør i siden, så man kunne komme til at sidde på enten for- eller bagsæde. I 1938 fik han en fabriksny Opel Super Six, seks cylindre, blå farve. Det var en absolut sjældenhed dengang, at folk købte en ny bil, så det var jo en sensation, og sådan noget betalte Schmidt kontant.

I udhuset var der et mægtigt kul- og koksrum. Her skulle to drenge skiftes til at hente kul til den store kakkelovn i skolestuen.

Så var der tre "små huse", d. v. s. gammeldags lokummer med bræt og spand, et til lærerfamilien, et til pigerne og et til drengene. Jeg har aldrig været derinde. Så var der et lille blikskur, tissehus til drengene. Udenfor var der en stor støbt beholder med låg, der

fungerede som mødding. Her stod der et stort valnøddetræ, og når det hvert efterår bar valnødder, var det en sport at løbe en tur ”om på de små huser”, og kunne man i farten se en valnød på stien, så gjaldt det om skødesløst at få nødden sparket hen mod tissehuset og så få den samlet op. Somme tider røg den også ind i tissehuset, på gulvet og i rendestenen, men det tog vi ikke så nøje, den kunne jo skylles, og desuden havde den en skal udenom. Når det skulle foregå skødesløst, var grunden, at køkkenvinduerne vendte ud hertil, og så kunne ”min kone” – således omtaltes fru Schmidt altid – jo se, at vi tog af valnødderne, og sladre til ”min mand”.

Ud mod gaden var der en række kæmpestore elmetræer, som stod foran bygningen og for enden af legepladsen, som med sine bomme og ribber også hed gymnastikpladsen. Gaden var altså en flot allé, ikke asfalteret naturligvis, og her kunne vi godt i lange tider spille langbold og drivbold, indtil læreren en skønne dag blev bange for uheld. Træerne skyggede meget ind i stuerne, men lærer Schmidt kom jo oppe fra Thys blæsende træfattige klima, så han hægede om træerne.

Der var en meget stor have til skolen, og her havde Schmidt 32 bistader, og når bierne sværmede, eller han skulle ”klække dronninger” eller slynge honning, så kunne vi godt få ”min kone” som lærerinde, hun var også uddannet som lærer, og vi var godt tjent med hende til afveksling.

Schmidt var også pionér på radioområdet, så derfor havde han ude i haven en 15 m høj træmast med barduner. Det var til luftantenne, som man skulle have dengang, hvis man ville høre radio. Helt oppe i toppen af masten havde han en vindfløj, klippet nøjagtigt ud i metal som en bi. Den morede Klemens store knægte sig med at skyde til måls efter med salonrifler, hvad de kunne gøre i det skjulte fra bunden af Lottebakken. Da vindfløjen en gang blev taget ned for at blive undersøgt, var der nogle og tyve huller, som smeden skulle lodde til. Det var almindeligt, at omtalte knægte eller karle gik og skød gråspurve i middagsstunden, og det hændte da også en dag, at jeg hørte en vildfaren kugle ramme jernbeslaget på bommene med et pling, så det kunne da nemt være gået galt. Det har jeg for resten prøvet flere gange, det at en kugle fra en salonriffel fløjter lige hen over hovedet eller ved siden af hovedet, så det er sært, at det er gået godt.

I skolestuen var der de rigtige gamle tomands-skoleborde, hvor man kunne gemme skifertavlerne under sæderne. Vi skrev og regnede på skifertavler med grifler i hele det første, måske to år, for Schmidt var sparsommelig. Så kunne der jo være en elev, der fandt ud af at skrive med griflen, så den hylede og fløjtede. Vi skulle have en lille klud og en lille flaske vand med i skoletasken for at viske tavlen ren. Det havde vi i et celluloidhylster af den slags, man brugte til håndsæbe, når man skulle ud at rejse. Det kunne komme til at lugte temmelig surt.

Jeg kom i skole i april 1932 og blev konfirmeret 31. marts 1940, og gik altså, som det var almindeligt, i skole i 8 år. Vi gik 6 timer hver anden dag, 4 år i ”bette klass’” og 4 år i ”stuer klass’”. Pigerne sad til højre for læreren, og drengene til venstre. Den mest

nedværdigende straf, der kunne overgå en dreng, var at blive sat over mellem to piger eller omvendt. Det har jeg prøvet én gang. Jeg syntes, pigerne lugtede grimt. En anden raffineret straf var at få barnepige. Det kunne man få, hvis man midt i timen skulle om på "de små huser". Da blev man spurgt, om man havde været deromme i frikvarteret, og havde man ikke det, så fik man en barnepige, det vil sige en af de store piger, som skulle sørge for, at man kom derom i frikvarteret. Det kunne være ret så irriterende, for en pige kunne udnytte sådan et hverv, som dog kun gjaldt for den samme dag, ret groft ved flere gange at gå og høre til, om man nu også havde været "omme på de små huser". "Tisse" turde en pige ikke sige højt til en dreng dengang. Den omvendte straf turde han dog ikke give pigerne. Sagde man blot, enten det nu passede eller ej, at man havde været deromme i frikvarteret, så var der intet i vejen.

Kejlstrup Skole 1935.

Øverste række fra venstre: Grethe ?, Svend Rytter, Jens Jørgen Poulsen, Arne Schmidt, Kristian Nielsen, Hans Jørgen Bavnghøj, Lilly Steen, Ritte Steen, Lis Bavnghøj, Ninna Jensen.

2.række fra venstre: Julian Kanzy, Lykke Jensen, Ruth Jensen, Henriette Nielsen, Ebba Schmidt, Marie Jensen, Gertrud Poulsen, Irma Jacobsen, Else Sørensen.

3.række fra venstre: Søren Rasmussen, Eskild Sørensen, Jytte Jakobsen, Bodil Andersen, Karen Poulsen, Ida Poulsen, Bitten Steen, Else Rasmussen.

4.række fra venstre: Karl Jensen, Georg Kanzy, Søren Rytter, Frode Kanzy, Ove Riis, Poul Erik Sørensen, Poul Kanzy, Ove Madsen, Græthe Jakobsen, Ove Mikkelsen.

Nederste række fra venstre: Karen Rasmussen: Inger Rasmussen, Inger Jensen, Katrine Nielsen, Signe Knudsen, Marie Mikkelsen, Ninna Bruun, Peder Knudsen.

Foto lånt af Inger Jensen, Kejlstrup.

Kejlstrup skole 1935 med lærer Schmidt. Foto fra Stig Tang s. 44.

En anden straf var eftersidning, hvis man ikke kunne sine lektier. Det vil sige, at man skulle sidde inde i alle frikvartererne og læse på lektien, bortset fra evt. besøg på de små huse. Det har jeg da også prøvet. Løb man alligevel, kunne man være sikker på, at der nok skulle være en af pigerne, der sladrede. Man blev så hørt i lektien efter at de andre var gået hjem, men det varede ikke længe, for Schmidt gad ikke sidde ret længe.

Medens vi nu er ved straffene, så skal det også nævnes, at vi havde en tamp i skoleskabet. Det var et stykke finslået reb, der blev lagt sammen fire gange, og så kunne man få rigtigt tæv i bagdelen. Jeg har kun set den lige ved at komme i anvendelse, men den arme synder lovede bod og bedring, lige som slagene skulle til at falde. Men tom snak var det ikke. Min fætter Thomas fik så mange slag i enden, at han måtte blive hjemme i sengen nogle dage. Han havde skrevet på muren at "Lærer Schmidt er en stor torsk". Det var nu sært, at det gik godt, for min onkel Jens Peter var sognerådsformand, men han havde nu aldrig ret meget omsorg for sine børn.

Men Schmidt var en dygtig og omhyggelig lærer, ikke alene hvad lektierne angik, men også med hensyn til at bringe os indblik i samfundsforholdene, også ude i den store verden.

Af fag i skolen havde vi: regning, tabel skulle kunnes udenad hvad angik den lille tabel, dansk diktat, genfortælling, stil og oplæsning fra de kulturelle "Landsbyskolens Læsebøger", og hver uge skulle en af eleverne fortælle en lille historie, grammatikken eller "sproglære" blev terpet, der blev analyseret o. s. v. Vi havde "Nikolaj Nielsens Danmarkshistorie", også hans Bibelhistorie, Luthers lille katekismus, som skulle kunnes udenad med dens trosbekendelse og alle skriftstederne og de ti bud, en masse salmevers og salmer, geografi, Vilhelm Balslevs zoologi og botanik, fysik hvor vi lærte om elektricitet, vandpumper både suge- og trykpumper, dampmaskiner, magnetisme og alt sådant af praktisk interesse, vi havde adskillige instrumenter som elektrificermaskine, dampmaskine, messingkuglen, der udvidede sig ved opvarmning o. s. v. Vi havde sangtimer, hvor læreren spillede på violin, skønskrivning efter overintendant Over Jørgensens skrivehæfter. Om sommeren havde vi gymnastik ude på pladsen med ribber, bomme og springen over bukken, eller kurvebold, som mindede en del om nutidens basket ball.

Rundt om på væggene i klassen hang i flere lag nogle store karton- eller tykke papbilleder, der skildrede et eller andet erhverv, tørvegravning, bondens arbejde el. lign. og så blev et sådant billede taget frem, og så skulle der snakkes og diskuteres om emnet.

På væggen var der den fineste sorte tavle, jeg nogen sinde set gennem alle mine studieår. Det var simpelt hen helt glat sort læder. Der skulle vi op og lære at skrive på sort stor tavle, og det foregik som regel over en tegning i en bog, som alle skulle kommentere, og når klassen så var blevet enige om en sætning, skulle en af os skrive den på tavlen. Det kneb altid at holde linjen lige, der var jo ingen streger, så vi endte altid oppe i øverste højre hjørne, men øvelse fik vi da.

En gang om året var der "eksamen", d. v. s. overhøring, hvor skolekommissionen kom. Den

bestod af præsten og et par mænd fra byen, oftest bageren. Så havde vi alle vores pæne tøj på og havde fået lidt penge at købe slik for. Det var en festdag.

Af og til kom også en omrejsende filmfremviser og viste film, f. eks. fra Ægypten. Der kunne også komme et omrejsende menageri med forskellige dyr, som abekatte, ja, slanger som lå på varmedunke i buret eller kassen. Engang blev sådanne to ca to meter lange slanger sluppet løs på gulvet i skolestuen. Ca. hvert andet år kom en omrejsende fotograf og tog et skolebillede af hele klassen.

Kejlstrup Skole 1944.

Øverste række fra venstre: Gerhardt Andersen, Karl Jensen, ?, Frode Skovsen, Poul Erik Sørensen, Eskild Sørensen, Peder Knudsen, Helge Madsen, Ove Madsen, Søren Rasmussen.

2.række fra venstre: Gustav Tang Petersen, ?, Ida Poulsen, Nina Bruun, Katrine Nielsen, Signe Knudsen. Søren Rytter Jensen, Anton Friis.

3.række fra venstre: Elly Pedersen, Birgit Baunehøj, ?, Else Andersen, Anne Jespersen, Erik Poulsen, Kai Andersen, Ruth Madsen.

Nederste række fra venstre: Tage Nielsen, ?, Else Rasmussen, Jytte Jakobsen, Bodil Andersen, Nina Jensen, Arne Rasmussen.

Lærerparret er Schmidt og frue.

Kejlstrup skole 1944. Navne: Se også bilag 3, hvor forældres navne så vidt muligt er med. Foto fra Stig Tang s. 45.

Om foråret kunne Schmidt godt sammen med os og "min kone" gå en tur i Kokkeskoven for at se på nyudsprungne bøger og finde planter. Schmidt var som sagt sparsommelig, men med sit honningsalg fra alle bierne, han solgte mest til faste aftagere i Aarhus, vi andre kunne næsten aldrig købe honning, havde han sparet sig penge, og for dem havde han bygget sig et flot sommerhus af røde sten ved Femmøller Strand. Det skulle hedde "Biernes gave", og det fik han pastor Jørgensen til at oversætte til latin, så det lød "Donum appium", som stod

skrevet på huset. Der kørte bette klasse ned en gang om sommeren for at bade. Vi fik som regel købmanden og bageren til at køre, for de var faktisk de eneste foruden læreren, der havde personbiler. I de tre biler blev vi stoppet ind og tog på badetur med saftvand og kager.

Hvert andet år arrangeredes en udflugt for store klasse, så det blev til to for mit vedkommende. Den ene gik til Ikast og Herning med besøg på forskellige tekstilfabrikker og systuer og besøg på Herning Museum. Den anden gik til Struer, Oddesundbroen, som lige var indviet og videre ud til Vesterhavet og se de store bølger og høfder, hvad han havde fortalt os så meget livagtigt om, for han var født på et lille husmandssted ved Ydby Hede. Sådanne udflugter kunne han arrangere for en krone pr næse. Vi kørte jo gratis med DSB, og alene det var en oplevelse i sig selv.

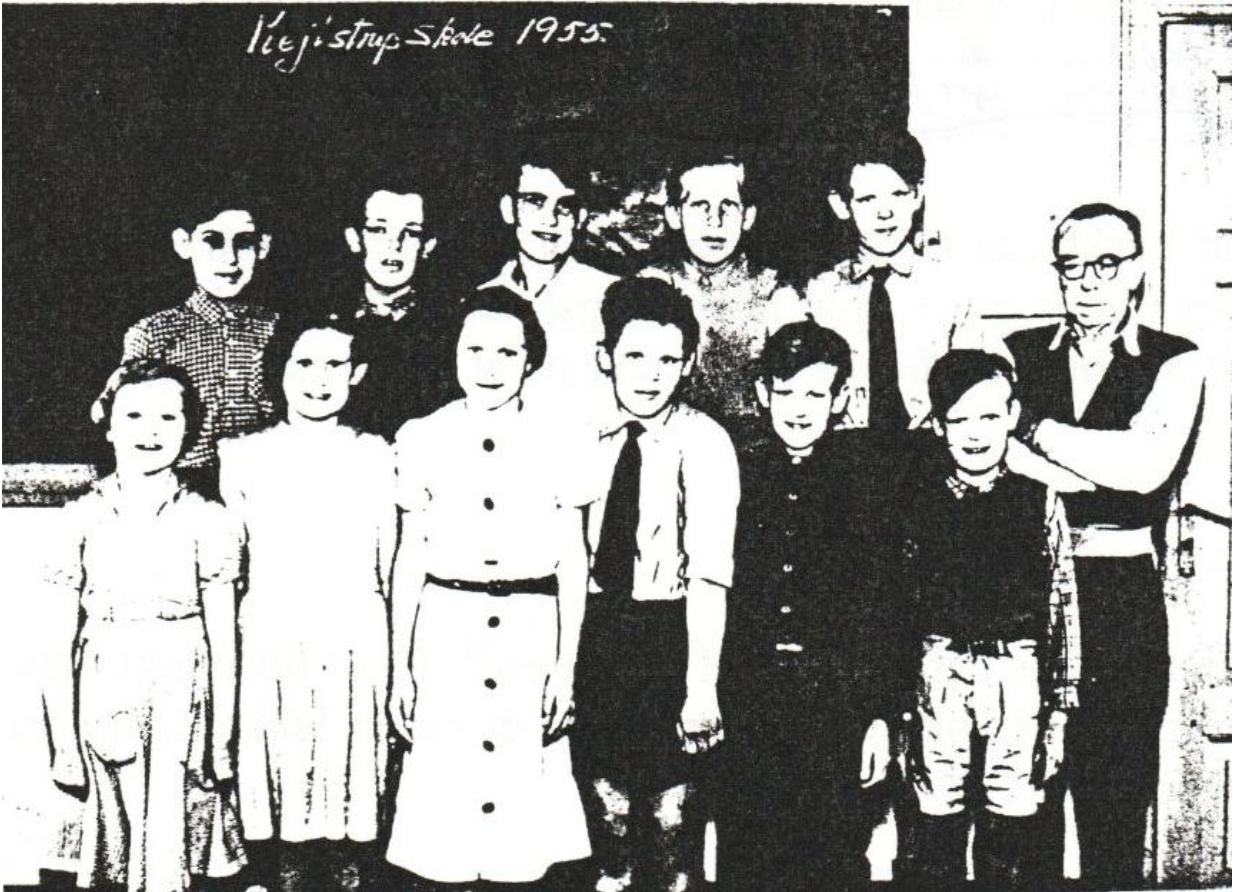
De allerfleste skolebøger skulle vi selv købe og eje, da jeg gik i skole, det eneste, vi fik udleveret, var skrivehæfter, blæk og penne til penneskæft, det var Chr. den Niendes skolepen, og anden pen måtte ikke bruges. Jeg glemte at fortælle om vores ABC. Det var Buchaves ABC for Børn. Jeg husker tydeligt billedet udenpå. Der så man børn springe og kravle gennem de tre ABC-bogstaver, akkurat som man kan se børn klatre gennem ophængte bildæk på legepladserne i vore dage.

Skolelæge var der jo ikke noget, der hed, men Schmidt interesserede sig meget for sygdom, måske lidt for meget, noget hypokonder, men det betød, at han holdt nøje øje med børnenes sundhedstilstand, så han sørgede for, at forældrene fik dem til læge. Vi fik øjne og ører prøvet et par gange om året. Han havde en øjenlægetavle, og så blev den hængt op et lyst sted, afstanden til den målt med tommestok, og så skulle vi prøves først på det ene øje, medens vi holdt "med hul hånd", blev det indskærpet, og så for det andet øje o. s. v. Hørelsen blev ligeledes omhyggeligt kontrolleret. Alt i alt var det slet ikke nogen dårlig skolegang, og viden man fik i "den stråtekte", som man kalder det".

Så vidt H. J. Bavnhøj.

Efter **Schmidt**, der gik **på pension i 1951**, var der en kort tid en **vikar Drassov** på skolen, indtil **lærer Skaarup** overtog undervisningen de sidste få år, før **skolen blev nedlagt** og eleverne overflyttet til den nye centralskole i Feldballe, der blev indviet **i 1955**. Da var der 15 elever tilbage i Kejlstrup – den nye centralskole begyndte med et elevtal på 120 ialt.

Lærer Skaarup flyttede til Femmøller, og den gamle skole i Kejlstrup blev **lærerbolig** for en af de nyansatte lærere ved skolen i Feldballe, vist nok Helen og Orla Sørensen, hvorefter flere vikarer boede i den gamle skole. Senere Ketty og lærer Kaj Ove, der købte skolen af kommunen. Det var lidt kompliceret, fordi der hørte jord til skolen forskellige steder i byen ("skolelodder").

Det sidste hold elever i Kejlstrup skole 1955, med lærer Skaarup. Elevernes navne kan ses i bilag 4 efter artiklen. Egsarkivet.

Efter Ketty og Kaj Ove overtog Lisbeth og Hans Henrik skolebygningen, og efter dem er det Elsebeth og Henrik Jørgensen. 2009 Kirsten og Kristian Søholm. Ifølge vejviseren 2011: K. Steen og N. Søborg.

Den gamle skolestue står nogenlunde som i skolens velmagtsdage, med tavle og enkelte skoleborde intakte.

Note 7. marts 2017: Kærtoften 2 er til salg for 2.350.000 kr. Grunden er på 1300 m², huset på 294 m², og det noteres – korrekt! - som opført 1890.

BILAG 1

Navne på eleverne i Kejlstrup skole 1902 (side 3):

Konrad Hedegaard	18	Otielie Jensen
Martin Klausen	19	Karoline Nielsen
Jens Jakob Jensen	20	Anna Nielsen
Janus Christensen	21	Rasmus Rasmussen
Ejner Hjort	22	Mikael Larsen
Sofus Jensen	23	Bendix Mikkelsen
Sofie Hedegaard	24	Henrik Mikkelsen
Lærer Hedegaard	25	Niels Søren Christensen
?	26	Fru Hedegaard
0 Petrea Jensen	27	Deodate Hedegaard
1 Kirstine Jensen	28	Anna Nielsen
2 Camilla Nielsen	29	Kirstine Sørensen
3 Amalie Larsen	30	Anine Mikkelsen
4 Dorte Sørensen	31	Jenny Hrort
5 Kirstine Rasmussen	32	Hansine Hjort
6 Else Sørensen	33	Aksel Jensen
7 Nikoline Jensen	34	Thorvald Jensen
	35	Peder ? fra Kjellerup
	36	Otto Mikkelsen
	37	Søren Nielsen

BILAG 2

Navne på eleverne i Kejlstrup skole 1926 (side 4):

1. Jens Vand Knudsen	17. Ingrid Pedersen	33a Fru Schmidt med sønnen Arn
2. Søren bonde jensen	18. Lilly Poulsen	33b Hr Schmidt med datteren Ebb
3. Helga Pedersen	19. Signe Bonde Jensen	34. Johanne Kansy
4. Anna Jacobsen	20. Harald Vester P.	35. Olga Nielsen
5. Anna Pedersen	21. Martin Hansen	36. Bodil "
6. Anna Jørgensen(Bon)	23. Charles Mikkelsen	37. Anna Marie Nielsen(MusseM)
7. Magda Jacobsen	24. Aksel Jørgensen	38. Johannes Hansen
8. Ejvind Knudsen	25. Robert Jakobsen	39. Hans Knudsen
9. Børge Svendsen	26. Jens Peder Nielsen	40. Anker
10. Kristian Vester	27. Ejvind Mikkelsen	41. Rigmor
11. Harald Holst	28. Aksel "	42. Asta Svendsen
12. Thomas Kansy	29. Olaf Knudsen	43. Stephanie Kansy
13. Jens Kr. Holst	30. Svend Laursen	44. Anna Hansen
14. Else Knudsen	31. Frits Holst	45. Karen Holst
15. Johanne Hansen	32. Edel Poulsen	46. Ejner Hansen
16. Anna Svendsen		47. Anton Kansy

BILAG 3

Navne på elever og forældre i Kejlstrup skole 1944 (side 9):

Alle fra venstre: I - øverste række:

1. ~~Gerhard Andersen~~ (Valmer Andersen)
2. Karl Jensen (Ellen og Jens Jakob Jensen)
3. -
4. Frode Skovsen (Vilhelm Skovsen)
5. Poul Erik Sørensen (Smed Sørensen)
6. Eskild Sørensen (Aksel Sørensen)
7. Peder Knudsen (Albert Knudsen)
8. Helge Madsen (Albert Madsen)
9. Ove Madsen (-----) 10. Søren Rasmussen (Købmand Rasmussen)

2. række.
1. ~~Fage Nielsen~~ (Bodil Nielsen) en brøder til Høj Tang Pedersen
(Gjurskov a r)

2. - ?
3. Ida Poulsen (Smed Poulsen)
4. Niina Bruun (H.C. Bruun)
5. ~~Katrine~~ Datter af Aksel og Kirstine Nielsen)
6. Signe Knudsen (Albert Knudsen)
7. Søren Rytter Jensen (Jens Rytter Jensen)
9. ? ~~Anton Friis~~ muligvis søn af S. AA. Baunehøj

- række.
1. Elly Pedersen (Marius Pedersen)
 2. ~~Kirsten~~ Birgit
 3. ? nr. 2-3 er døtre af Svend Aage Baunehøj
 4. ? ~~Else Andersen~~ (Tammer Andersen)
 5. Anne Jespersen (Karen og Georg Jespersen)

6. Erik Poulsen (Smed Poulsen)
7. ? ~~Kari Andersen~~ (Valmer Andersen)
8. ~~Anna Lise Baunehøj~~ (S. AA. Baunehøj) muligvis Ruth Madsen (Albert Madsen)

nederste række:

1. ? ~~Fage Nielsen~~ (Bodil Nielsen)
2. ?
3. ~~Harriet Jensen~~ (Sufus Jensen) ~~Ulf Rasmussen~~ (Albert Rasmussen)
4. ~~datter af Takkemanden~~, Anton Jensen ~~Palle Jakobsen~~ (Haldemand)
5. ? ~~Bodil Andersen~~ (Valmer Andersen)
6. Nina Jensen (Anton Jensen)
7. Arne Rasmussen (Købmand Rasmussen)

(reparret er Smith og Frue.

argang 1944.

BILAG 3

BILAG 4

Navne på eleverne i Kejlstrup skole 1955 (side 11):

Elevbillede fra Kejlstrup skole 1955.

1. Preben Sørensen
2. Frederiksen
3. Viggo Jespersen
4. Knud Nielsen
5. ~~JØRGEN~~ Peter Lauersen
6. Grethe Thomsen
7. Hanne Laursen
8. Kirsten Rasmussen
9. Ole Laursen
10. Frederiksen- Preben
11. do. Gudman
12. Lærer Skårup

OBS: alle navne i bilagene stammer fra Egnarkivet i 1997. Tusind tak!

LITTERATUR:

Vilfred Friborg Hansen: Oversigt over Kejlstrups historie. 1997-98. Utrykt.

H. J. Bavnhøjs erindringer, stillet til rådighed af Lone Birgitte Bavnhøj (cit. "Bavnhøj")

Stig Tang Petersen: Feldballe skoles historie – brudstykker af en landsbyskoles dagbog. 1995. Der er et specielt afsnit om Kejlstrup skole s. 40-45 (cit. "Stig Tang Petersen")

Dansk Skole-Stat III, red. prof. N. A. Larsen, Kbh. 1934 (cit. "Skole-Stat 1934")

Samtaler med Johs. Nielsen, 3. juli 1998 (cit. "Johs. Nielsen")

Egnarkivet.

NOTER:

i..... Johs. Nielsen

ii..... Johs. Nielsen

iii..... Stig Tang Petersen side 40-41.

iv..... Stig Tang Petersen side 42.

v..... Stig Tang Petersen side 45, skolebillede fra 1932 i Dagbladet Djursland (lånt af Jette Nielsen, Kejlstrup) viser 35 elever.

vi..... Stig Tang Petersen side 41.